

Διογένης ὁ Κυνικός φιλόσοφος· ἀύχρον μετ' ἡμέραν ἄψας, ἀνθρώπων, Ἰσχυρῶν, ζῆτῶ.

χετο δραμαῖος δύο ἔχων φάλαγγας ἐξ ἰππέων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συγκειμένας, καὶ διοικουμένας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σιαμίλ.

Τὴν νύκτα ἤκούετο μακρὰν, κατὰ τὰς πρώτας ῥωσικὰς σκοπιάς, κρότος πυροβόλων· τὴν δ' ἐπιούσαν προέδρσαν οἱ ἐχθροὶ κατὰ τοῦ κυρίου σώματος τῶν Ῥώσων, καὶ συγκροτηθείσης μάχης σφοδρὰς ἐτράπησαν. Ὁ πρίγκιψ, νομίζων ὅτι δὲν θελουσι πλέον ἐπανελθεῖ, καθόσον μάλιστα καὶ δευτέρα αὐτῶν ἐφοδος ἀπεκρούσθη, εἰδοποίησε τὴν σύζυγόν του· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον νέον σῶμα ἰππέων ἀφ' ἑρῆ ἐβάδιζε πρὸς τὸν Ἀλαζάνην. Συγχρόνως ὁ πρίγκιψ ἔλαθε παρὰ τῆς συζύγου του ἐπιστολὴν λέγου-

σα ὅτι πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου φοβηθέντες κατέφυγον εἰς τὰ δάση. Ταῦτα μαθὼν ὁ στρατηγὸς διευθύνθη πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· ἀλλ' ὅτε ἐφθασεν εἶδεν ὅτι οἱ ὄρειοὶ εἶχον περάσει αὐτὸν καὶ ὅτι ἔκαιον, ἔσφαζον καὶ διήρπαζον. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ μεταβῆ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην καὶ νὰ περιμεῖνῃ τὸν ἐχθρὸν ἐπανερχόμενον ἵνα ἐξοντώσῃ αὐτόν. Τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ὅπως προεῖπεν· ὁ ἐχθρὸς ἐπανῆλθεν, οἱ δὲ Ῥῶσοι ἐπέπεσαν μανιωδῶς κατ' αὐτοῦ σφάζοντες καὶ κυριεύοντες τὰ ἀρπαγέντα, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ πρίγκιψ ἀναγνώρισε πολλὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν οἶκόν του. Ἀλλὰ τί ἀπέγεινεν ἡ οἰκογένειά του;